

Svmma Juris Canonici

Comprehensa Tribus Partibus In Qva Distincte Et Svccincte Explicantur,
quæ ad personas, negotia, & iudicia Ecclesiastica ex Canonum præscripto,
pertinent

Sive Antinomia Ivris Pontificii Et Cæsarei - per CCL. Differentias plurium
Doctorum auctoritate probatas, singulari studio in certas classes reducta,
discussa, & explicata

Strein, Johann

Coloniæ Agrippinæ, 1658

CXCVI. Differentia 2. Iure Canonico omisso medio ad summum Pontificem
appellare licet.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61864](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61864)

DIFFERENTIA.

2.

Iure Canonico omisso medio ad summum Pontificem appellare licet. *cap. Dilecti filii. 3. De appellat. c. si duobus c. Romana. eodem.* Iure civili secus. *l. 1. ff. De appellat. §. 3. l. Imperatores 21. eodem. Ioannus Baptista à sancto Blasio 200. Decianus l. 2. cap. 22. num. 23.*

Hanc differentiam agnoscit, *Robertus Maranta. §. De appellatione. num. quingentesimo septuagesimo. Rebuff in concord. it. De frivola appellatione. Covarrarias l. practican. questionum cap. quarto numero. nono & alii apud Barbof in cap. Dilecti hoc it.* Nam è contra communem reg. gradatim facienda est appellatio *cap. Dilecti 66. hic cap. Duo simul. De off. iud. ordinat. omiffis medijs omnibus ad summum Pontificem appellare licet. Gloss. in cap. super questionum. De off. delegati cap. Metropolitanum. 2. Q. 7. cap. Omnes. cap. ad Romanam. cap. si quis putaverit. 2. Q. 6.* Quin etiam si te omisso omni medio appellante ad quem cunque superiorem, adversa pars acquieverit, valida appellatio erit. *Abb. num. 7 sic in c. Referente. De prabend. quidam spoliatus ab Archidiacono non ad Episcopum, qui proximus superior est, sed ad Metropolitanum appellat, & appellatio recepta est, tanquam legitima.*

Quod Cuiacius malè quasi ex imperitia iuris profectum existimat, èd quod Innocentius III. quidem fuerit Juris peritus, non autem Alexander III. à quo habemus citatum *cap. Referente.* Malè dico, imò impudenter. Non enim, si princeps jurisprudentià caret, consilium deerunt, quorum operà, & ingenio quæ recta sint, definiat. Et quid Iustiniano faciet, quem propter doctrinæ defectum analphabetum veteres appellarunt. Præterea factum illius capitis, ut alias interpretationes omittam, excusari per consuetudinem potest, quemadmodum notavit *Glossa in c. Romana. hoc it.*

II. Quod civile jus attinet, Socinus pro regula statuit, appellationem ad principem omisso medio regularitèr non admitti. *l. Imperatores. ff. De appellat. capit. Dilecti 2. eodem cap. Anteriorum. 2. Q. 6.* Fallentias addit, imò. Si appelleur ab interlocutoria in casu promisso *l. reo. ff. De*

ff de minor. Secundò si aduersa pars nihil opponat. l. Imperatores cit. Tertio quando iudex interior delegavit causam appellatione remota. l. i. ff. Quando appelland. Quartò, si consuetudine obtentum sit, ut liceat. Glo. in c. Romanà hoc it. Quintò, quibus privilegium indultum est non servandi prædictam gradationem. Gloss. ibid. Sextò, quando archiepiscopus convenit subditum suum coram suffraganeo suo c. Cum sit generale. De foro compet. Septimò, quando contra aliquem ex subditis suis episcopus agit. Tunc enim eliguntur arbitri, à quibus appellatur ad summum Pontificem. Octavò, quando concurrit iurisdictio mediata, vel immediata, ut si appelletur à subdito archidiacono, qui esset subditus episcopi. Nam omisso archidiacono ad episcopum valet appellatio Abb. in c. Dilecti. De appell. Nono, si immediatus iudex, ad quem instituenda foret appellatio, inhabilis sit, v. gr. propter excommunicationem. c. si u cui. De offic. deleg. in

6 Io. si immediatus sit suspectus, aut recusatuse. si cui. 2. De officio deleg. in 6. Deniq; in legato summi Pontificis, cui quamlibet appellationem, aut quæcunque recipere permittitur in c. 1. De off. legati. quia in provincia sua Papæ vices gerit. Maranta it. De appell. n. 357. Moscon De maiest. Eccl. Par. 1. c. 6. Franc. Leo in præsanct. eccles. Par. 1. c. 2. n. 18.

11. Adde, quod post alios Petrus Ferrariensis Practicà suà it. De appell. Et ad quemcumq; monet, si quis errore seductus, ad Imperatorem omnis mediæ appellaret, non nociturum illi. Vbi notare velim legistarum quorundam ipsi communem erga Romanam Curiam maledicendi pruritus, quo impulsus avaritiæ studio factum scribit, ut immediatam appellationem concederent, quo ad se quæstiones traherent. Melius dicere, utilitati litigantium consultum voluisse, quibus non raro erga immediatos perurum fiducia est, ad obtinendum, pro quantum operè laborant.

CXC VII.

DIFFERENTIA. 3.

Secundùm Canones à sententiâ episcopi appellari debet ad Metropolitanum, vel Papam. Duo simul. De off. ordin. c. ad Romanam. 2. 2. 6. Secundùm leges vero appellare licet ad Iudicem sæcularem. Auth. si quis litigantium C. De episcop. audientia Ioan. Bapt. Sancto Blasio 153. Decianus. l. i. c. 22. n. 31.

1.] Nc. Duo simul. De off. ordin. Innocenti] vel Archiepiscopo, causas non cognoscit
us III. Archiepiscopo Turonensi re-] à patriarcha, nisi ad eum appellatum
scribit, eorum, qui subditi sunt, episcopo,] devolutæ sint. Talis igitur legitima ap-
pellatio